

Jėzus atėjo suteikti mums džiaugsmo

„Visuomet džiaukitės, be paliovos melskitės! Už viską dėkokite, nes to Dievas nori iš jūsų Kristuje Jėzuje“ (1 Tes 5, 16-18).

(Iš 3-iojo Advento sekmadienio liturgijos)

fokoliarų
judėjimas

Apaštalas Paulius laiškuose pirmosioms krikščionių bendruomenėms nuolat visiems primena, kad, Jėzui atėjus į žemę, turime daugybę priežasčių dėkoti Dievui ir gyventi džiaugsmu.

Marija, Jėzaus motina, tai puikiai suprato. Sutikusi savo pusseserę Elzbieta, kuri, kaip ir ji, laukėsi kūdikio, pajuto savo sielą kupiną džiaugsmo dėl visų svarbių įvykių, kurie turėjo nutikti!

Jėzus, jai gimstantis kūdikis, atneš ramybę ir teisingumą, padėdamas vargšams ir alkstantiems, o turtuolius ir galinguosius tuščiomis palikdamas. Marija priėmė Jėzų ir Dievą. Jos ištartas „taip“ nulems didžių dalykų.

Rikardas gyvena kaimelyje netoli Milano. Eidami su mama pasiveikščioti dažnai mato senyvą vyrą sėdintį terasoje priešais savo namą.

Kartą, kai Rikardas ėjo pro šalį, tas ponas draugiškai pasisveikino. Jo veidas buvo malonus, tačiau liūdnas. Kai po keleto dienų vyras vėl pasisveikino, Rikardas pagalvojo: „Galbūt jis jaučiasi vienišas ir nori draugijos“.

Taigi, vieną popietę, vietoj to, kad eitų žaisti su draugais, paprašė mamos, kad palydėtų iki to pono. Jie užsuko pas jį ir pabendraavo. Jis buvo toks laimingas!